

РЕШЕНИЕ

№ 4572

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7881** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Я. К. К. против решение от 17.11.2010 г.,
постановено по НАХД № 6686/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 17 с-в. Със
същото е потвърдено НП № 156418/26.11.2008 г. на заместник-началника на ОПП в
СДВР, с което на Я. К. К. на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в
размер на 200 и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от
два месеца лв. за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4,
ал. 11, т. 13 от наредба I-139/2002 г. са отнети 10 контролни точки.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане се да се
отмени и решението и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – СДВР не изразява становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд София-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди
доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.
63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу

подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 17.11.2010 г., постановено по НАХД № 6686/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 17 с-в е потвърдено НП № 156418/26.11.2008 г. на заместник-началника на ОПП в СДВР, с което на Я. К. К. на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от два месеца лв. за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 11, т. 13 от наредба I-139/2002 г. са отнети 10 контролни точки.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 09.11.2008 г. около 23.00 ч. в [населено място] по [улица] Я. К. К. е управлявал лек автомобил марка „С.“ СА 7661 КК и срещу бензиностанция на О. в зоната на действие на пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта до 80 км/ч се е движил с превишена скорост, 131 км/ч, засечена с техническо средство, радар TR 4 № 070, фиксирал скоростта, дата и часа, които били показани на водача. Касаторът в производството пред настоящата инстанция бил запознат с показанията на техническото средство, след което му бил съставен АУАН № 156418/09.11.2008 г. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Въз основа на този акт било издадено и наказателното постановление, в което като извършено нарушение било посочено това по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

От правна страна СРС е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Приел е, че издаденото наказателно постановление съдържа всички реквизити по чл. 57 от ЗАНН.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Фактическата обстановка правилно е възприета от първоинстанционния съд, като страните не спорят по отношение на фактите, а именно по отношение на обстоятелството, че на посочената дата и час в [населено място] К. К. е управлявал лек автомобил марка „С.“ СА 7661 КК и срещу бензиностанция на О. в зоната на действие на пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта до 80 км/ч. Чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДвП когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Не е имало спор между страните в производството пред първата инстанция, както и не се спори между страните пред настоящата инстанция, че скоростта на движение в процесния случай е била сигнализирана с пътен знак В-26, въвеждащ забрана за движение със скорост по-висока от 80 км/ч. В процесния случай е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. При съставянето на акта и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено. От събраните по делото доказателства се установява и извършването на нарушението. Скоростта е установена с техническо средство – радар, фиксиращ скоростта, датата и точния час на движение. Отчетените данни са показани на водача, който не е възразил по точността им при съставянето на АУАН № 156418/09.11.2008 г. съгласно чл. 42, т. 8 от ЗАНН или в 3-дневния срок след това съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Нито в производството пред СРС, нито пред касационната инстанция касаторът е доказал твърдението си, че отчетената превишена скорост не е на управлявания от

него автомобил. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено.

Неоснователни са оплакванията, съдържащи се в касационната жалба за съществени процесуални нарушения предвид обстоятелството, че в хода на съдебното следствие бил разпитан само актосъставителят. В хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд процесуалният представител на касатора в производството пред настоящата инстанция изрично е заявил, че няма други искания по доказателствата. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено. В тази връзка не съществува изискване и не представлява нарушение непосочването в НП на посоката на движение на автомобила, както и лентата, в която се движи, включително и броя на пътуващите в автомобила пътници.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – град, V-ти касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.05.2011 г., постановено по НАХД № 15753/2010 г. на СРС, наказателно отделение , 2 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: